

Utbildnings- och forskningsnämnden
Gymnastik- och idrottshögskolan, GIH

Extern utvärdering av utbildningar i idrottsvetenskap på grundnivå 2023

Enligt § 18 Beslut: Externa granskare för fördjupad utbildningsutvärdering i idrottsvetenskap på grundnivå, GIH 2023/180 (bilaga 18) i utbildnings- och forskningsnämndens sammanträde nr 6 2023 utsågs undertecknade som granskare att genomföra en fördjupad utbildningsutvärdering i Idrottsvetenskap på grundnivå enligt GIH:s system för kvalitetsarbete inom utbildning och forskning (GIH 2022/337). Denna externa granskning innefattar utbildningar inom huvudområdet idrottsvetenskap på grundnivå, vilket innefattar: Tränarprogrammet (kandidatprogram i idrottsvetenskap, 180 hp); Hälsopromotionsprogrammet (kandidatprogram i idrottsvetenskap med inriktning mot hälsopromotion, 180 hp); Sport Managementprogrammet (kandidatprogram i företagsekonomi, 180 hp, som ges vid Södertörns högskola och innefattar 90 hp inom idrottsvetenskap). Syftet med utvärderingen är att kvalitetssäkra utbildningarna mot de nationella examensmålen, ESG, Högskolelag och förordning samt att ge underlag för kvalitetsutveckling genom att lyfta fram styrkor och utvecklingsområden.

I det följande rapporteras de externa granskarnas utvärdering enligt Riktlinjer för fördjupad utbildningsutvärdering (GIH 2022/423) och Anvisningar till granskare i ett utlåtande om utbildningarnas styrkor, utvecklingsområden samt rekommendationer om kvalitetsförbättrande åtgärder, för huvudområdet som helhet och för respektive program. Fortsättningsvis följer därmed ett utlåtande om de tre utbildningsprogrammen i tur och ordning enligt ovan utifrån bedömningsområdena Lärarkompetens, Vetenskaplig miljö, Måluppfyllelse, Studentcentrerat lärande, Internationalisering, hållbar utveckling och jämställdhet, Samhälls- och arbetsmarknadsrelevans, samt Styrkor och utvecklingsområden för respektive program. Rapporten avslutas därefter med Styrkor och utvecklingsområden för huvudområdet samt Rekommenderade åtgärder.

Tränarprogrammet

Bedömarnas intryck efter att ha tagit del av de olika underlagen (självvärdering, utbildningsplan, kursplaner, lärarkompetenstabell, programvärderingar, studentutsagor, intervjuer med programansvariga och en student) är att Tränarprogrammet vid GIH i huvudsak är välfungerande, men också att vissa åtgärder krävs för att förbättra kvaliteten på utbildningen.

Även om programmet enligt GIH:s hemsida ska utbilda kvalificerade tränare, utbildare och utvecklare av talang och elitidrott inom svensk och internationell idrott är det svårt att utifrån underlagen utläsa vilken målgrupp programmet riktar sig mot (elitidrott, barn- och ungdomsidrott och/eller motionsidrott). Analys av utbildningsplaner och kursplaner ger en bild av en övervägande naturvetenskapligt inriktad utbildning som omfattar allt från teorier om lek och idrott och barns motoriska utveckling till att utforma träningsplanering med formtoppning och mästerskapscoaching för idrottare på hög nivå.

Målet med programmet enligt programansvariga är att studenterna ska bli experter på vuxna idrottare som vill utveckla sin prestationsförmåga samtidigt som programmet även ger behörighet att söka kompletterande pedagogisk utbildning till ämneslärare i idrott och hälsa samt specialidrott. Studenterna kan också ta ut licens som personlig tränare (PT) och svensk idrotts elittränarutbildning efter genomgången utbildning. En övergripande fråga är vilka konsekvenser det får för kvaliteten när utbildningen ger behörighet till så olika ”yrkesutgångar”, kompletterande utbildningar och riktar sig mot så olika målgrupper. Dessa olika möjligheter tyder också på att yrkesutgången elittränare inte riktigt bär sig själv, det vill säga att arbetsmarknaden för att ta emot personer med en ren akademisk utbildning mot elittränare är fortsatt osäker.

Måluppfyllelse

Bedömarna har haft svårt att få en komplett bild av utbildningens utformning, genomförande och progression i relation till de nationella och programspecifika målen. Viktiga underlag för att göra en helhetsbedömning såsom examinationsuppgifter, bedömningskriterier, kompletta litteraturlistor och självständiga arbeten saknas eller är för få för att utgöra tillräckligt underlag. Lärandemålen i kurserna, examensmålsmatrisen, studenternas inlägga samt de exempel som är medtagna i självvärderingen gör dock att vi bedömer förutsättningarna som goda för studenterna att utveckla en bredd av kunskaper, färdigheter och förmågor, värderingsförmågor och förhållningssätt inom flera ämnesområden relevanta för en tränare. Analysen av lärandemålen i samtliga kurser visar att upplägget framförallt har fokus på breddning och inte i lika hög grad fördjupning. Mer komplexa lärandemål och lärandemål med större fokus på analys, kritisk tänkande, högre grad av självständighet samt att göra bedömningar med hänsyn till relevanta samhällsliga och etiska aspekter är mer sällan förekommande förutom i några få kurser (till exempel Idrottspedagogik, Idrottspsykologi 1 och Organisation).

Studenterna är övervägande nöjda med innehållet, men är kritiska till att för lite av innehållet är riktat mot elitidrott, avsaknaden av innehåll som kan kopplas till digitala verktyg som används inom elitidrott liksom innehåll som berör jämställdhet, socioekonomi och NPF-diagnoser. Bedömarna ser positivt på arbetet med en ny utbildningsplan och översyn av progressionen inom de olika spåren, men efterlyser en diskussion om balans mellan olika ämnesområden och prioritering av olika innehåll kopplat till programmets helhet. Det framskyntar exempelvis en bild av att kurser som har ett mer pedagogiskt och samhällsvetenskapligt perspektiv tenderar att fokusera mer på barn och ungdom medan kurserna i fysiologi, nutrition etcetera riktar sig mer mot äldres prestationsutveckling och elitverksamhet. Det mångsidiga innehållet, utformning av lärandemål och till viss del avsaknad av progression mellan olika ämnesområden kan kopplas till behovet av en bred

utbildning som möjliggör arbete inom fler områden än elitidrott. Vi vill därför betona vikten av att se över progressionen mellan olika spår så att utbildningens olika delar möjliggör och säkerställer förutsättningar för studenterna att uppnå samtliga delar av de nationella och de lokala programspecifika målen.

Internationalisering, hållbar utveckling och jämställdhet

I självvärderingen ges flera exempel på internationalisering och att internationella perspektiv främjas i utbildningen. Bland annat har studenterna möjlighet att möta internationella forskare och föreläsare under sin studietid och att genomföra delar av sin utbildning utomlands. Studenternas utsagor ger en mer splittrad bild, några är positiva medan andra efterlyser internationella utblickar/perspektiv. Bedömarna ser positivt på förekomsten av engelsk litteratur men är kritiska till att det saknas lärandemål som tydligt berör internationella perspektiv, inte minst då Tränarprogrammet enligt hemsidan ”utbildar kvalificerade tränare, utbildare och utvecklare inom svensk och internationell idrott”.

Av självvärderingen framgår att hållbarhetsperspektivet på olika sätt behandlas inom utbildningen. Fokus är främst riktat mot social hållbarhet som i kursen Hållbart ledarskap. Majoriteten av studenterna upplever att ett hållbarhetsperspektiv lyfts kontinuerligt i diskussioner under hela utbildningstiden. Bedömarnas uppfattning är också att ett hållbarhetsperspektiv lyfts i utbildningen men är kritiska till att det främst är social hållbarhet och inte ekologisk och ekonomisk hållbarhet som är belyst samt till avsaknaden av innehåll och lärandemål som fokuserar hållbara elitidrottare och hållbar prestationsutveckling ur ett mer holistiskt perspektiv. Bedömarna ställer sig också frågan varför det främst är i de samhälls- och beteendevetenskapliga kurserna som hållbarhetsperspektivet är framskrivet.

Enligt självvärderingen beaktas jämställdhet (och likabehandling) i alla delar av utbildningens utformning och genomförande. Enligt studenterna har frågor om jämställdhet och likabehandling kontinuerligt lyfts i diskussioner under hela utbildningstiden, men menar också att det inte har berörts specifikt i någon kurs. Det stämmer väl överens med en analys av lärandemålen som visar att begreppet jämställdhet och närliggande begrepp som genus, likabehandling och diskrimineringsgrunder endast finns medtagna i två lärandemål. För att kunna bedöma att jämställdhetsperspektiv beaktas i såväl utformning som planering och genomförande av utbildningen hade fler konkreta exempel behövts på hur jämställdhet beaktas vid val av innehåll i kurser och examinationsuppgifter och vid rekrytering av lärare och studenter.

Lärarkompetens

Den vetenskapliga kompetensen bland verksamma lärare (15 av 19 är disputerade) bedöms vara hög inom ämnesområdena fysiologi, biomekanik, träningslära och närliggande områden samt inom idrottspsykologi. Kompetensen bedöms också matcha innehållet i de flesta av utbildningens innehållsområden. Det är dock svårt att få en heltäckande bild av hur angiven lärarkompetens fördelas inom och mellan de olika kurserna beträffande undervisningstid i olika kurser och genom programmet. Bedömarna ser också en sårbarhetsproblematik i att lärare från andra institutioner anlitas för att täcka undervisningen inom områdena idrottspedagogik och idrottsdidaktik och vill betona vikten av att någon med denna kompetens ingår i gruppen som har ansvar för utbildningens utformning och genomförande för att säkerställa progression och en samlad helhet.

Den högskolepedagogiska kompetensen bedöms vara tillfredställande. Majoriteten (13 av 19) av lärarna som är verksamma i utbildningen har genomgått kurs i högskolepedagogik. Bedömningen är dock osäker då uppgifter saknas om vilka kurser och vilken omfattning kurserna som är medtagna

i lärarlistan har och vilken kvalitet och nivå de håller. Den professionsrelaterade kompetensen bland de lärare som arbetar inom utbildningen bedöms också vara god då de har erfarenhet av att vara ledare inom elitidrott men också från många andra områden och nivåer.

Vetenskaplig miljö

De exempel på forskning som lyfts i självvärderingen bedöms ha relevans för utbildningen. Om den vetenskapliga miljön är ändamålsenligt är svårare att bedöma. Det saknas både beskrivningar av forskningsgrupper och forskningsmiljöer och av hur de arbetar för att stärka utbildningens kvalitet samt beskrivningar av sambandet mellan forskning och utbildning. Frågor bedömarna ställer sig är hur studenternas vetenskapliga skolning är upplagd i relation till de olika miljöerna, om det finns någon seminarieverksamhet inom miljöerna där studenterna är inbjudna och hur involverade forskarna är i kvalitetsarbete med kursplaner, kursutveckling och programutveckling.

I underlagen ges flera goda exempel på att studenterna under studietiden får ta del av en professionsinriktad miljö. Studenterna är mer kritiska och efterlyser både fler professionsinriktade inslag i utbildningen och möjligheter att få göra praktik inom idrottsrörelsen under sin studietid. Diskussioner har förts om att införa verksamhetsförlagd utbildning (VFU) men stoffträngsel har satt stopp för det. I stället uppmuntras studenterna att ha uppdrag som ledare bredvid studierna för att i vardagen kunna praktisera det de gör inom utbildningen och för att kunna marknadsföra sig för att inte glömmas bort. Förutom att denna typ av oregerad praktik riskerar att inkräkta på tiden för studier, går den inte att kvalitetssäkra eller göra likvärdig för alla studenter. Bedömarna ser därför positivt på att det inom programmet pågår ett arbete för att utveckla de professionsinriktade delarna.

Studentcentrerat lärande

Lärosätet lägger stor vikt vid att studenterna ska ta en aktiv roll i lärandeprocessen. De försöker anpassa upplägget på studierna för att möta olika behov i studentgruppen genom att variera undervisnings- och examinationsformer. Lärosätet har också ett välorganiserat system för att stödja studenter med olika behov av stöd. Det är dock mer oklart hur lärandeaktiviteter och former av stöd är ett uttryck för fokus på studenters lärande. Det finns inga uppgifter om hur upplägget på studierna kan kopplas till didaktiska och pedagogiska frågor runt studenters lärande. Det hade varit intressant att ta del av lärosätets resonemang om på vilket sätt studenterna uppmuntras ta en aktiv roll i studierna och exempel på resonemang runt olika examinationsformer.

Granskningens av studentinflytande visar både styrkor och svagheter. Det finns ett välutvecklat system för kurs- och programutvärderingar men i likhet med andra lärosäten behöver lärosätet arbeta för att förbättra svarsfrekvensen. Studenternas informella inflytande bedöms vara gott genom de årligen återkommande programrådsmötena mellan programansvarig och studentrepresentanter. Systemet för formellt inflytande framstår dock som inte lika välutvecklat även om studentrepresentanter finns med i sammanhang där alla utbildningar diskuteras. Programrådet där tränarutbildningen är i fokus är mer informellt då det saknas dagordning, lärarrepresentanter, studentrepresentanter och fasta mötestider.

Samhälls- och arbetsmarknadsrelevans

I beskrivningen av programmet på hemsidan men också i intervjun med programansvariga framgår att tränarprogrammets huvudsakliga syfte är att utbilda till en arbetsmarknad som elittränare eller att kunna hantera vuxnas prestationsutveckling.

Alumnstudien visar att vissa som lämnar programmet får tränarjobb men sällan heltidsjobb. De kan också få andra jobb inom idrottsrörelsen men också arbete inom helt andra sektorer. Både studenter och programansvariga framhåller vikten av att kontinuerligt under utbildningen bygga nätverk och skapa sig kontakter för att möjliggöra ett arbete efter examen. Programmet har idag som tidigare nämnts en uppbyggnad som möjliggör för studenterna att plocka ut en PT-licens. Utbildningen ger också en behörighet till en förkortad kompletterande pedagogisk utbildning (KPU), lärarutbildning i idrott och hälsa och i specialidrott. Dessa olika delar och vägar som byggts upp kring och inom programmet kan å ena sidan möjliggöra olika utgångar för studenterna efter examen men å andra sidan tyder detta på att det inte finns en tillräckligt stabil arbetsmarknad där dessa studenter efterfrågas. Tränarprogrammet tycks inte fullt ut bära sig själv i relation till nuvarande arbetsmarknad. Det verkar oklart hur många av de som utbildas inom programmet som finner sin roll som anställd tränare på elitnivå.

Styrkor och utvecklingsområden för Tränarprogrammet

Styrkor

- Den höga vetenskapliga kompetensen inom flera ämnesområden inom programmet,
- Den relativt höga högskolepedagogiska kompetensen samt att det finns pågående och planerade kurser i syfte att ytterligare höja den högskolepedagogiska kompetensen,
- Att lärosätet anpassar upplägget efter olika studenters behov, varierar undervisningsmetoderna och erbjuder olika former av stöd samt genomför systematiska uppföljningar och analyser av genomströmning i samtliga kurser inom programmet,
- Att det finns en struktur (även om den formella till viss del saknas) för att bjuda in och tillvarata studenternas perspektiv i utvecklingen av utbildningen samt ett väl utbyggt system för att stödja studenterna för att klara av utbildningen inom planerad studietid.

Utvecklingsområden

- Att säkerställa att alla ämnesområden är representerade i gruppen som har ansvar för utbildningen,
- Översyn av kursplaner, innehåll och lärandemål för att säkerställa att studenterna ges möjlighet att uppnå samtliga delar av de nationella och de lokala programspecifika målen och som också säkerställer progression (vetenskaplig och professionsrelaterad) inom och mellan samtliga innehållsområden i utbildningen,
- Översyn av lärandemål som belyser internationella-, jämställdhet- och hållbarhetsperspektiv inom samtliga ämnesområden,
- Utveckla riktlinjer och handlingsplan för hur lärosätet ska främja ett jämställdhetsperspektiv vid till exempel rekrytering av lärare och studenter,
- Översyn av balansen mellan olika ämnesområden samt hur utbildningens utformning är kopplad till den målgrupp som utbildningen riktar sig mot. Har programmet huvudfokus på prestationsutveckling för senior- och elitverksamhet men samtidigt vill få in kunskap om resan dit, det vill säga även ungdomars utveckling och progression, så behöver det tydliggöras i alla spår. Nu är detta ojämnt fördelat i relation till kursplanernas innehåll,
- Fortsätta arbetet med att förbättra genomströmningen. Även om det varierar mellan olika år har programmet ett stabilt söktryck. Genomströmningen har dock varit relativt dålig, men positivt är att den nya strukturen tillsammans med åtgärder som alternativt urval och möjligheten ta ut en PT-licens och svensk idrotts elittränarutbildning efter genomgången utbildning har förbättrat den något.

Rekommenderade åtgärder för Tränarprogrammet

- Förstärka närvaron av vetenskapliga kompetens inom idrottspedagogik/didaktik i gruppen som har ansvar för utbildningens utveckling och genomförande,
- Göra en plan för när och hur de utvecklingsområden som lärosätet beskriver i relation till hållbar utveckling ska genomföras,
- Tydliggöra professionsinriktningen i programmet (elit-, barn- och/eller ungdomsidrott). Det framgår inte tydligt i kursernas innehåll hur det är tänkt i relation till den huvudsakliga målgruppen för programmet,
- Utveckla och förstärka professionsinriktade inslag i utbildningen och möjligheter att få göra praktik inom idrottsrörelsen under studietiden samt säkerställa både kvalitet och likvärdighet i dessa delar,
- Genomföra ett utvecklingsarbete med fokus på progression (vetenskaplig och professionsrelaterad) genom hela utbildningen för att säkerställa att studenterna genom utbildningen ges möjlighet att uppnå samtliga delar av de nationella examensmålen och de programspecifika lokala målen.
- Vidta förbättringsåtgärder när det gäller att främja internationella perspektiv, hållbarhetsperspektiv och jämställdhetsperspektiv i utbildningen genom att bland annat tydligare inkludera dessa perspektiv i lärandemålen,

Hälsopromotionsprogrammet

Lärarkompetens

I självvärderingen listas 17 lärare. Deras forskning täcker ett ganska brett spektrum av ämnen, med forskningsintressen som omfattar fetmaforskning, vaskulär hälsa, barn- och ungdomshälsa, träningsmedicin, fysisk aktivitet och folkhälsa, idrottspsykologi, geriatrisk epidemiologi, styrketräning och nutrition. En del forskning är tydligt inriktad på fysiologiska tester och experimentella interventioner. Många har dock en tydlig epidemiologisk inriktning.

När det gäller hälsofrämjande åtgärder är populationsbaserade metoder och interventioner av stor vikt. Det är lika viktigt att förstå de sociala hälsoklyftorna, varför de existerar och möjliga åtgärder för att minska dem. Det är svårt att bedöma lärarkompetensen i programmet för dessa områden. Specifik expertis i hälsoekonomi hittar man inte heller bland lärarna.

Vetenskaplig miljö

Den vetenskapliga miljön är starkt förankrad i lärarnas vetenskapliga aktivitet och kompetens. Som redan nämnt täcker forskningsintresset en stor del av kursutbudet. I den självvärdering som har genomförts konstateras det att "På institutionen bedrivs flera stora forskningsprojekt som syftar till att bättre förstå hur fysisk aktivitet och livsstil påverkar hälsan". Frågan som uppstår är hur väl utvecklad den vetenskapliga miljön är när det gäller frågor om att förändra livsstilen hos både individer och samhället, vilket är centrala aspekter inom hälsopromotion.

Studenterna som intervjuades prisade det vetenskapliga förhållningssättet och användningen av lärarnas egen forskning i undervisningen. Lärarna befinner sig i olika skeden av sin forskarkarriär (att döma av antalet vetenskapliga publikationer), vilket tolkas vara gynnsamt för en väl balanserad undervisning.

Måluppfyllelse

Hälsopromotion är ytterst viktigt för samhället. Programmet skulle kunna skapa möjligheter för utökat samarbete med näringslära, till exempel vid Göteborgs universitets pedagogiska fakultet. Att

kunna se på hälsopromotion från olika vinklar och att fördjupa tvärvetenskaplig kompetens är viktigt.

Självutvärderingen beskriver programmets lärandemål på följande sätt:

- Visa kunskap i huvudämnet idrottsvetenskap med inriktning folkhälsa genom promotivt och preventivt hälsoarbete för barn, vuxna och äldre,
- Visa förståelse för hur olika livsvillkor påverkar människan fysiskt och psykiskt,
- Visa förståelse för hur levnadsvanor påverkar människan fysiskt och psykiskt,
- Visa kunskap och förståelse för hur levnadsvanor kan förändras utifrån metoder för beteendeförändring,
- Bedöma och värdera hälsofrämjande insatser utifrån vetenskapliga, etiska, ekonomiska och samhälleliga förutsättningar.

Lärandemålen har stor betydelse inom hälsopromotion. Delar som visar sig vara svagare inkluderar populationsbaserade och politikinriktade interventionsmetoder, som kan tillämpas från arbetslivs- och skolnivå till kommuner och även nationellt. Å andra sidan finns det kurser som kanske inte är lika centrala för att uppnå dessa mål (se utvecklingsområden nedan). Det kan vara värt att överväga om tyngdpunkten på de två första kunde ökas.

Studentcentrerat lärande

En studentrepresentant finns med i det grundutbildningsråd som består av lärarrepresentanter och som leds av studierektor. Rådets funktion är bland annat att ta fram nya kursplaner. Dessutom träffas representanter från de olika årskurserna en gång per termin i studeranderådet tillsammans med studierektor. Kursutvärderingar sker efter varje avslutad kurs. Intervjuer med studenter stödde uppfattningen att detta mål är väl uppfyllt.

Internationalisering, hållbar utveckling och jämställdhet

Intervjuerna med studenterna tyder på att det behövs mer internationalisering. Detta är naturligtvis en utmaning i ett svenskspråkigt kandidatprogram. Å andra sidan är utmaningarna inom hälsofrämjande mycket likartade, åtminstone i de nordiska länderna, men även i resten av Europa. Det finns verkligen möjligheter till studentutbyten, till exempel. Om vissa kurser skulle ges på engelska kunde man också kunna överväga lärarutbyten.

I självutvärderingen konstateras att "Genomgående har programmet stort fokus på hållbar utveckling gällande hälsa". Ekonomisk, social och ekologisk hållbar utveckling är områden som betonas och där har man en helhetsbild. Specifikt nämns sociala hälsoklyftor. Alla dessa aspekter är viktiga, men det är inte tydligt hur lärarkompetensen, kursinnehåll och studiematerial ger färdigheter inom samtliga områden. När det gäller ekologisk utveckling nämns kost, men kopplingen i programmet är oklar (det bör finnas något om kostens påverkan på miljön samt kanske även miljöpåverkningar av fysisk aktivitet/idrott). Det är också svårt att se hur de sociala hälsoklyftorna behandlas inom programmet.

Samhälls- och arbetsmarknadsrelevans

Enligt självutvärderingen finns det "genomgående inslag av arbetslivsanknytning genom praktikorienterade inslag. Det finns vid GIH ett väletablerat samarbete med kommuner, regioner och näringslivet som kommer studenterna till godo, det ger goda kontakter för studenternas framtid".

Studenterna verkar vara nöjda med den kommunbaserade kursen. Den är dock mer formgiven för att möta klienter, inte för att göra en större kommunbaserad intervention eller arbeta med strategiska hälsopromotionsfrågor. För en förbättrad arbetslivsrelevans borde man ha mera hälsopolitiska- och strategiska frågor, samt kunskap om interaktionen mellan livsstil och miljö (social och fysisk), det vill säga., hur miljön påverkar beteendet och vad man kan göra för att ändra befolkningens livsstil.

Styrkor och utvecklingsområden för Hälsopromotionsprogrammet

Hälsopromotionsprogrammet är av stor vikt och har en betydande potential att påverka samhället. Behovet är stort och samtidigt öppnar det upp för tvärvetenskapliga samarbeten, exempelvis med näringslära och sociologi. Programmet integrerar biologiska ämnen med samhälls- och beteendevetenskap på ett välavvägt sätt.

Det finns en hel del av alldeles fina kurser. Ett av de bästa exemplen är kursen ”Hälsopromotivt och preventivt arbetsmiljö- och ledarskapsarbete”. Den är relevant, kompakt och fokuserad, med bra examination.

Det finns dock möjligheter att förbättra programmet utifrån följande synpunkter:

- Öka fokus på ojämlikhet i hälsa, inklusive determinanter, konsekvenser och politiska strategier för att minska hälsoklyftorna,
- Psykologisk kompetens bland lärarna är bra, men den är mer inriktad på individen än på samhället. Uppmärksamhet på det senare är viktigt, men kräver expertis inom områden som sociologi och socialpsykologi,
- Stärka hälsoekonomin, eventuellt genom att omstrukturera lärandemålen för kursen i hälsoekonomi för att säkerställa tillräcklig kompetens för att exempelvis göra ekonomiska beräkningar av ohälsosam livsstils påverkan,
- En annan möjlighet är att tänka att hälsoekonomiska beräkningar inte ens ingår i kandidatprogrammet. De är mycket krävande, och det kanske är mer realistiskt att tänka att det på grundutbildningsnivå är viktigt att förstå vad de används till, vad de säger oss, vilka deras styrkor och svagheter är och vilka relevanta resultat som har erhållits från vetenskapliga studier,
- Utveckla kunskaper om att planera och utvärdera populationsbaserade preventiva interventioner och politiska åtgärder. Det är viktigt att förstå likheterna och skillnaderna mellan skol- eller arbetsplatsbaserade insatser för hälsofrämjande på kommunal och nationell nivå,
- Man kunde överväga att ha en kurs mera med näringslära. Det är också viktigt att fokusera på de mest väsentliga frågorna i kurser som man redan har. Till exempel i kursen ”Näringslära och matvanor” (T3) tillhör ”Näringsämnens uppbyggnad, funktion och omsättning i kroppen samt energiomsättning”. Frågan är hur detta avviker från vad som avhandlas i anatomi och fysiologi kursen?
- En annan lösning som skulle kunna övervägas är en ny kurs om utveckling och förebyggande av fetma med utgångspunkt i fysisk aktivitet, kost och samhälle (miljö). Detta skulle till och med kunna användas som en sammanfattande kurs i T6.
- Det finns en kurs om styrketräning och rörelselära. Som så är det viktigt, men frågan är, var finns en kurs för aerobisk träning, och var behandlar man minskande stillasittande och annan inaktivitet?
- Det skulle kunna vara tydligare att åtminstone de viktigaste metoderna skulle läras ut i kurser där metoder är huvudfrågan. Detta skulle göra det möjligt att fokusera på dem som

helhet, ge studenterna en bra översikt över metoderna och även utveckla deras förmåga att förstå och jämföra styrkor och svagheter hos olika designar och metoder,

- Programmet avslutas med två större helheter, båda värda 30 hp. Båda innehåller viktig information, men speciellt Folkhälsa III verkar vara blandad och saknar ett tydligt fokus. En möjlig förbättring kan vara att överväga en kurs om 60 hp med 2-3 delkurser om 7,5 hp inom ett tema och därefter ett projektarbete på 37,5-45 hp. Alternativt kan man tänka sig två helheter med 2 kurser om 7,5 hp samt ett projektarbete om 15 hp i varje helhet.

Det kan också vara värt att överväga att minska:

- Fokus på kliniskt förankrade metoder för beteendeförändring till förmån för en större inriktning på samhället,
- Vissa kurser har en förvånansvärt stark betoning på sport och prestation, både när det gäller träning och näring. Denna betoning skulle till och med kunna minskas, eftersom den är av liten betydelse ur ett hälsofrämjande perspektiv. Detta har väl motiverats med att vissa studenter vill specialisera sig som personlig tränare. Eventuellt skulle alla aspekter av idrott och prestation i detta program kunna koncentreras till en enda valbar kurs,
- En del av kursinnehållet kan uppfattas som ofokuserat. Det finns flera kurser som täcker olika ämnen inom samma ram, som exempelvis hjärnhälsa och allmän epidemiologisk metodik. Denna osäkerhet om kursens faktiska fokus ökar till exempel när man tittar på kärnlitteraturen för kursen i hjärnhälsa (Andersson, I. (2021). Epidemiologi för hälsovetare: en introduktion. Lund: Studentlitteratur),

Rekommenderade åtgärder för Hälsopromotionsprogrammet

Hälsopromotionsprogrammet spelar en central roll i samhället genom att lägga grunden för multidisciplinär kunskap i hälsopromotion. Programmet förenar ämnen som biologi, samhällsvetenskap och beteendevetenskap som är värdefulla för studenterna. Det finns dock flera möjligheter för förbättring. Följande fem punkter anses vara de allra viktigaste:

- Ökat fokus på hälsans ojämlikhet och dess underliggande orsaker och konsekvenser,
- Utveckling av kunskaper om planering och utvärdering av preventiva interventioner och politiska åtgärder, både på lokal och nationell nivå,
- Minska fokus på kliniska beteendeförändringar för att lägga större vikt vid samhällsbaserade strategier. Dra även ner på det starka fokuset på sport och prestation, som kan vara mindre relevant ur ett hälsopromotionsperspektiv,
- Möjligen lägga till ytterligare näringslära,
- Fokusera på att undervisa de viktigaste metoderna i särskilda metodkurser i stället för att ha dem spridda över programmet.

Sport Managementprogrammet

Lärarkompetens

De lärare som förtecknas i självvärderingen förefaller vid en översiktlig bedömning tillsammans ha en bred idrottsvetenskaplig kompetens. För utbildning i sport management specifikt är den inte lika tydlig. Det beror dels på att det är svårt att bedöma enskilda lärares specialistkompetens utifrån de uppgifter som finns att tillgå, dels på att kunskapsområdet inte är tydligt definierat. För det förstnämnda skulle det ha behövts en mer detaljerad beskrivning av undervisande lärares forskningsproduktion. Det finns förvisso kortare fördjupande beskrivningar av de medarbetare som undervisar mest på programmet och som ger viss information om aktuella och tidigare undervisningserfarenheter samt deras huvudsakliga forskningsinriktning/ar. Det är däremot

svårare att bedöma huruvida de bedriver forskning som är användbar och/eller används i programmets kurser.

För det sistnämnda, kunskapsområdet, ges det dessutom få fingervisningar i kursplanernas basdata. Visserligen anges idrottsvetenskap som ämne och det idrottsliga området som utbildningsområde, men samtidigt är huvudområde odefinierat. I självvärderingen anges huvudområdet företagsekonomi men givet utbildningsprogrammets uppdelning mellan två utbildningsanordnare finns det inga skäl att bedöma lärarkompetensen vid GIH relativt detta. I beskrivningar av lärandemål, beskrivningar av delkurser samt förteckningar av kurslitteratur är det möjligt att få viss insikt i hur utbildningsgivaren tänker om sport management som kunskapsområde, men utan en mer utvecklad beskrivning än den som ges i självvärderingen är mer djuplodande bedömningar av ”ändamålsenlig vetenskaplig...kompetens” inte möjliga.

När det gäller den högskolepedagogiska/ämnesdidaktiska kompetensen framgår av bilaga 5 att ungefär halva lärarstyrkan har genomgången högskolepedagogisk utbildning. Med tanke på de ambitioner som uttrycks i högskolesektorns styrdokument är en sådan andel låg. Förteckningen kan dock inte säga något om den ämnesdidaktiska kompetensen. Någon sådan information finns heller inte i de ovan nämnda medarbetarbeskrivningarna. Angående lärarkapacitet i förhållande till utbildningens volym, innehåll och genomförande saknas det i bedömningsunderlaget information om exempelvis kursresurser och tjänstgöringsprinciper för att kunna bedöma huruvida kapaciteten är proportionerlig. Av programanalyserna framgår det dock att man från utbildningsanordnaren önskar ”fördela kursansvar på fler personer” och att ”det behövs minst en medarbetare till...”.

Vetenskaplig miljö

Den vetenskapliga miljö som beskrivs i självvärderingen ger intryck av att vara en bred humanistisk och samhällsvetenskaplig idrottsforskningsmiljö i vilken delmiljön idrottskultur lyfts fram som den mest relevanta för programmet, som i sin tur beskrivs inkludera områden såsom kommunikation, styrning, professionalisering och kommersialisering. Givet beskrivningarna av de medarbetare som anges ingå i den delmiljön förefaller den vetenskapliga miljön vara ändamålsenlig i bred bemärkelse. Däremot är det svårare att bedöma huruvida den erbjuder kompetensmässig täckning för alla de innehåll som beskrivs i kursplanerna. Det är förvisso heller inte rimligt att förvänta. Däremot finns det skäl att fundera över om det är önskvärt med en så kallad egenproducerad forskningsförankring i alla de kunskapsområden som innefattas i de tre kurserna och hur den i så fall kan instrumenteras och fördelas mellan de medarbetare som är involverade i undervisningen.

Med hänvisning till ovan noterade brist på beskrivningar av undervisande lärares forskningsproduktion är det även här svårt att bedöma sambandet mellan forskning och utbildning. Däremot går det att få en viss uppfattning via kursplanernas litteraturlistor som förtecknar texter författade av Bäckström, Johansson, Sjöblom, Thedin Jakobsson och Åkesson och som visar att undervisande lärares forskningsproduktion används i utbildningen. Det är även möjligt att det ryms ytterligare egenproduktion i formuleringen ”Vetenskapliga artiklar och rapporter tillkommer”. I såväl litteraturlistor som i tillkommande titlar skulle det dock vara möjligt att överväga alternativ som ger studenterna möjlighet att komma lite närmare själva forskningsprocessen. Det vill säga, att använda kurslitteratur som i större utsträckning rapporterar empiriska undersökningar (som då med fördel är genomförda av undervisande lärare) och i mindre utsträckning textböcker och andra typer av syntetiserande arbeten.

Måluppfyllelse

Utbildningens utformning, genomförande, progression samt examinationer förefaller säkerställa att studenter uppnår de nationella och programspecifika examensmålen, även om de flesta dylika bedömningar är utelämnade till ett visst mått av spekulation då måluppfyllelse kan resultera från många andra aspekter. Det står dock klart att utbildningsanordnaren noggrant och med hög precision försökt linjera kursers innehåll med uppsatta mål. Det syns tydligt i självvärderingens förteckningar över teman och dess relationer till examensmål, förtydligande exempel, bilaga 1 och bilaga 4. Det stöds också på en övergripande nivå av uppgifterna om genomströmning även om denna också kan vara beroende av långt fler aspekter än enbart utbildningens utformning. Detta antyds även i självvärderingens observation av hur studenter upplever att vissa delar av utbildningen inte är tillräckligt utmanande.

I självvärderingen redovisas flera förklaringar till den höga genomströmningen (konstruktiv länkning, förberedelser för examinationer, utvecklingsarbete kopplat till akademiskt skrivande, studentinvolverat arbetssätt) som förefaller vara såväl ambitiösa som kloka. Kanske kan det i det sammanhanget vara värt att fundera även över frågor som har med nivå att göra för att möta upplevelser av brist på utmaning.

Till en sådan fundering skulle också kunna läggas en reflektion över hur progression både görs och beskrivs. I den programanalys som genomfördes 2022 återfinns en dylik reflektion som handlar om hur ett arbete inletts med att utveckla progressionen i programmet i ambition att balansera tyngdpunkten på målsättningar som sorteras under 'Kunskap och förståelse' med en ökad tonvikt vid målsättningar som sorteras in under 'Färdighet och förmåga' och 'Värderingsförmåga och förhållningssätt'. Bedömningen är att ett sådant arbete är nödvändigt men att det parallellt med detta även skulle behöva läggas fokus på hur utbildningsgivaren beskriver och förstår progression i sig själv. I de exempel på just progression som ges i självvärderingen är det stundtals svårt att se hur ett fokus "på olika delar av idrotten i samhället" och "olika perspektiv" kan säga något om en gradvis stegring av förväntade studieresultat.

Studentcentrerat lärande

Som beskrivet under föregående rubrik finns det flera beskrivningar i den åberopade dokumentationen som pekar på att studenterna genomför sin utbildning inom planerad studietid. Som tidigare noterat finns det även beskrivningar av vad detta antas beror på. En sådan förklarande faktor som lyfts fram är det sätt som utbildningsanordnaren sätter studenternas lärande i centrum. Devisen att "teoretisera praktiken och praktisera teorin" är i sammanhanget en lovvärd ansats som därtill bedöms vara gynnsam för ett studentcentrerat lärande. Därutöver redovisas flera arbetssätt som har ambitionen att sätta studenten i centrum på varierande sätt och som visar att det finns en medveten strävan att arbeta på ett sådant sätt. Den beskrivna pedagogiken "pröva och öva" är ett exempel på detta.

När det gäller studenternas inflytande i planering, genomförande och utveckling av utbildningen anges i självvärderingen vilka möjligheter studenterna ges att påverka sin utbildning och beskrivs i termer av genomförande av kursutvärderingar och programutvärderingar, samt genom medverkan i programråd, rekryteringsgrupper och ledningsråd. I intervju med programmets studierektor beskrivs därtill att utvärderingarnas fysiska form och antydan om obligatorium kan förklara ett högt deltagande i dessa men noterar även att kvaliteten på dem lämnar en del att önska eftersom dess träffsäkerhet blir låg på grund av att de kurser som utvärderas är så omfattande (30hp).

När det gäller studeranderepresentationen i program- och ledningsråd så noterar studierektor att deltagandet är lägre och så även den upplevda kvaliteten på den återkoppling som ges. Sammantaget råder det dock inga tvivel om att studenterna ges goda möjligheter att påverka och de genomförda programanalyserna visar också att utbildningsanordnaren har ett reflexivt förhållningssätt som inbegriper en sund mån av självkritik och borgar för att den återkoppling som ges lyssnas till och används i utvecklingen av programmet. Utvecklingspotentialen ligger snarare i utmaningen att stimulera till att möjligheterna att påverka tas till vara.

Angående studenternas tillgång till ändamålsenlig lärandemiljö och erforderligt studentstöd för att genomföra utbildningen beskrivs i självvärderingen de resurser som finns till studenternas förfogande. De starka sidor som lyfts fram är högskolans geografiska placering, bibliotekets utbud och kompetens, tillgången till Studenthälsan och funktionaliteten i den digitala lärandemiljö som erbjuds. När det gäller den sistnämnda lyfts den dock samtidigt som en utmaning då lärares kompetens att hantera den varierar. Andra utmaningar som listas har främst med utformning och skick på lokaler och utrustning att göra men det noteras även i programanalyserna att det finns önskemål om att det pedagogiska stödet (för studenter med särskilt behov av stöd [bedömarnas tolkning]) bör utvecklas.

Internationalisering, hållbar utveckling och jämställdhet

Av de just nämnda programanalyserna framgår också att de internationella perspektiven är något som man från utbildningsanordnarens sida ser som i behov av utveckling. Det syns framför allt i reflektioner över hur "Möjligheterna för studenterna att göra omfattande internationella utbyten vid lärosäten utanför Sverige är begränsade". Även i programanalyserna görs reflektioner över hur utveckling behövs. Å andra sidan finns det samtidigt uttryck för hur det är möjligt att tänka bredare än utbyten i fråga om internationalisering. Exempel som lyfts är kurslitteratur författade av utländska forskare, användningen av begrepp, teorier, modeller och resonemang av internationellt snitt, behandlingen av företeelser och förhållanden av internationell karaktär, undervisande lärares internationella kompetensutveckling, samt förekomsten av utländska gästprofessorer. Dessa är goda exempel på hur internationalisering kan göras på hemmaplan men utbildningsanordnaren rekommenderas samtidigt att fortsätta det påbörjade utvecklingsarbetet och vidare undersöka möjligheterna att stimulera utbyten då sådana kan vara ha attraktionskraft för vissa studentgrupper och därmed påverka högskolans konkurrenskraft när det gäller söktryck och studerandetillströmning.

Avseende hållbarhetsperspektivet lämpar sig programmet väl för att rent innehållsligt behandla såväl sociala, ekonomiska som miljömässiga aspekter. Det syns även tydligt i självvärderingen, där tonvikten läggs på de sociala aspekterna. Jämställdhets- och likabehandlingsperspektiven är även dessa att betrakta som 'naturliga' inslag i en utbildning som har ambition att leverera kompetens som ska kunna utveckla idrottslig verksamhet. Men till skillnad från hur arbetet med hållbarhetsperspektivet beskrivs handlar arbetet med dessa perspektiv mindre om innehållet i utbildningen och mer om hur perspektiven beaktas i förhållande till studenternas "kön/klass, ålder, etnisk bakgrund, akademisk bakgrund, social klass, etc.". Denna skillnad är måhända mer ett resultat av beskrivningar än faktiskt verksamhet men pekar ändå på vikten av att kunna anlägga flera perspektiv samtidigt, på såväl undervisningens innehåll som genomförande.

Samhälls- och arbetsmarknadsrelevans

Programmet är utformat för att möta idrottsområdets behov av bildning och professionell kunskap. Det är dock svårt att få fatt i hur detta behov ser ut och hur omfattande det är. I självvärderingen görs bedömningar som antyder ett "omfattande" behov men det finns samtidigt ingen information

som underbygger dessa. Behov kan inte heller likställas med beredskap, vilja och kapacitet att faktiskt anställa, eller hur studentproduktionen ser ut nationellt relativt detta behov. Det görs också bedömningar av studenternas anställningsbarhet och särskilt lyfts kandidatexamen i företagsekonomi som särskilt gynnsam för denna. Men även i detta avseende saknas underlag för att kunna skärskåda dessa bedömningar. Informationen i bilaga 2 är alltför grovkornig för detta. Antagandet är förvisso rimligt mot bakgrund av idrottens ökande kommersialisering men det skulle ändå vara nyttigt med mer kvalitativa genomlysningar av vilka anställningar som alumner faktiskt får.

Det finns också formuleringar i självvärderingen som pekar mot utbildningsinnehåll som är tänkt att utveckla studentens beredskap att möta men även själv driva förändringar i arbetslivet och ta ansvar för sin framtida kunskapsutveckling. Det är dock svårare att se var mer precist i utbildningen detta innehåll återfinns eller hur det görs. Med relativt enkla medel skulle det i kursplaner kunna infogas lärandemål som bär sådana ambitioner.

Samverkan med det omgivande samhället förefaller vara ändamålsenlig och välintegrerad i programmets utformning. Det framgår av såväl självvärdering som kursplaner. Att delkursen "Idrottens evenemang och arenor" dessutom erbjuder möjligheter till förhållandevis omfattande fältarbete bedöms vara en betydande styrka för programmet attraktionskraft, studenters anställningsbarhet och arbetsmarknadens behov.

Styrkor och utvecklingsområden för Sport Managementprogrammet

Trots de ovan noterade frågorna om relationerna mellan företagsekonomi, idrottsvetenskap och sport management bedöms ändå en av programmets styrkor springa ur samarbetet med SH och företagsekonomi. Även om det saknas mer specifika underlag för att kunna sja om dess faktiska betydelse för anställningsbarhet är det rimligt att anta att det är gynnsamt. Samtidigt är det möjligt att fundera över möjligheten att inordna kunskapsområdet sport management under huvudområdet idrottsvetenskap och låta programmet leda fram till en examen i idrottsvetenskap med en specifik inriktning. Dylåka lösningar är inte ovanliga på andra lärosäten i Sverige och övriga Skandinavien. För den progression som vanligen förväntas på avancerad nivå och forskarutbildningsnivå bedöms detta vara gynnsamt även om det rent formellt inte krävs mer grundläggande behörighet för antagning till utbildningsanordnarens forskarutbildning.

Rekommenderade åtgärder för Sport Managementprogrammet

Utifrån ovan gjorda observationer rekommenderar granskarna utbildningsanordnaren att:

- Tydligare definiera kunskapsområdet sport management och dess relationer till huvudområdet idrottsvetenskap och en kandidatexamen i företagsekonomi,
- Klargöra vilken ämnesspecifik kompetens som potentiellt behövs för detta kunskapsområde och hur den egna kunskapsproduktionen behöver se ut relativt ambitionen att forskningsanknyta utbildningen. I en sådan översyn kan hänsyn även tas till lärarkapacitet i förhållande till utbildningens volym, innehåll och genomförande och högskolepedagogisk kompetens,
- Fortsätta arbetet med utveckling av progression i allmänhet och utmanande krav i synnerhet,
- Se över möjligheterna att erbjuda större och tydligare möjligheter till internationella studerandeutbyten,
- Genomföra mer precisa alumnundersökningar som kan säga något om programmets utformning relativt anställningsbarhet.

Styrkor och utvecklingsområden för huvudområdet

Givet de underlag ovanstående granskningar vilar på och uppdragets huvudsakliga fokus på utbildningsprogram är det med försiktighet som bedömargruppen uttalar sig om styrkor och utvecklingsområden relativt huvudområdet. Likväl har vi gjort några observationer som är gemensamma för de tre utbildningsprogrammen, samt några som till viss mån är programspecifika, och som har viss bäring mot detta. Därför vill vi avsluta denna utvärdering med att rapportera dessa.

Styrkor

- Vår övergripande observation när det gäller styrkor för huvudområdet är att GIH står sig väl när det gäller omfattningen av idrottsutbildning och idrottsforskning, likaså när det gäller antal professorer, docenter och lektorer med kompetens och intresse för det idrottsvetenskapliga området.
- Det finns också en stark bredd och ett djup vid GIH där såväl samhällsvetenskap/humaniora och naturvetenskap/medicin/teknik bidrar med utveckling av idrottsvetenskaplig verksamhet som blir synligt kopplat mot de olika utbildningsprogrammen.
- Det är därtill tydligt att utbildningsprogrammen har sin plats i såväl lärosätets utbildningsportfölj som på den svenska utbildningsmarknaden. Om det vittnar högt söktryck, bitvis god genomströmning och vid en övergripande bedömning den förhållandevis goda anställningsbarheten,
- En annan styrka är studiemiljön, att det finns en nära kontakt mellan lärare och studenter som underlättar studenternas möjligheter att uttrycka sina synpunkter på utbildningen.

Utvecklingsområden

- Vår övergripande observation när det gäller utvecklingsområden för huvudområdet är att GIH skulle gynnas av att fortsätta påbörjade insatser för översyn av progression. Det är inte enbart en fråga för progression inom utbildningsprogram utan också för studenternas progression i huvudområdet som har konsekvenser för lärosätets rekrytering till avancerad nivå och därefter forskarutbildningsnivå och slutligen för lärosätets framtida kompetensförsörjning.
- En viktig komponent i ovanstående arbete är att fortsätta arbetet med att erbjuda men även säkerställa studentinflytande. Att utveckla lämpliga former för progression görs lämpligen tillsammans med studenterna och därför blir det viktigt att även hitta former för studentinflytande som fungera mer tillfredsställande än de som används i nuläget.

Rekommenderade åtgärder

- Avsaknaden av tillräckliga underlag för att kunna göra en mer komplett granskning av kvaliteten gör att vi rekommenderar lärosätet att **utveckla rutiner/riktlinjer** för framtagandet av underlag som krävs för att kontinuerligt granska utbildningar och huvudområden,
- Underlaget som ligger till mer specifik grund för bedömningar av samhälls- och arbetsmarknadsrelevans behöver också förbättras. Lärosätet har utan tvivel tillgång till omfattande statistik över i vilken utsträckning och var utexaminerade studenter får anställning efter avslutande utbildningar. Men samtidigt är den i många avseenden alltför översiktlig för att kunna säga något mer träffsäkert och hur väl utbildningarna svarar mot samhällets och arbetsmarknadens behov. Vi rekommenderar därför lärosätet att **genomföra egna alumnundersökningar**,
- De internationaliseringsambitioner som kommer till uttryck i de granskade underlagen är såväl lovvärda som nödvändiga. Däremot framstår de som bitvis som konsekvenser av

tillfälligheter snarare än överlagda strategier. Om det vittnar inte minst de observerade skillnaderna mellan utbildningsprogrammen. Vi rekommenderar därför att utbildningsgivaren tar ett **helhetsgrepp om internationaliseringsfrågan** så att ambitioner, former för och genomförande av internationaliseringsinsatser blir likvärdiga över lärosätet och **inte beroende av vilket program som studeras** och därmed vilket utrymme för exempelvis internationella utbyten som ges däri eller vilka internationella gästforskare som studenterna får möta,

- Under stundom framstår utbildningarnas utformning vara i högre utsträckning resultat av de befintliga vetenskapliga miljöerna och den lärarkompetens som finns däri och i lägre utsträckning resultat av ambitioner att matcha arbetsmarknadens efterfrågan på bästa sätt. Det är en utmaning som alla utbildningsgivare känner igen sig i men likväl en som vi rekommenderar att lärosätet tar sig an. Det kan dels innebära att **skaffa sig bättre underlag om arbetsmarknadens faktiska behov, dels att fundera över vilka kompetenser som behövs för att möta dessa**. De insatser som görs avseende det sistnämnda (inhyrda lärare och samarbeten över institutions- och lärosätesgränser) är berömvärda och ändamålsenliga men betonar samtidigt den grundläggande utmaningen i att få lärarkompetens och utbildningsdesign att mötas på ett sätt som samtidigt kan svara mot arbetsmarknadens behov,
- Den observation som föregående rekommendation vilar på visar också att lärosätet har en stabil bas i idrottsvetenskap som huvudområde, men att detta samtidigt kan resultera i utmaningar när det gäller utbildningsprogrammets utformning. I exempelvis I fallet sport management behöver kunskapsområdet sport/idrott kompletteras med kunskapsområdet management och i fallet hälsopromotion behöver det kompletteras med innehåll som är mindre idrott och mer hälsa. Tillsammans innebär det att utbildningsgivaren behöver balansera ett innehåll som man förmodligen ser som sin känna med innehåll som kompetensmässigt är mer perifert. Vi rekommenderar därför utbildningsgivaren att utreda **hur dylika balansakter ska se ut och därefter instrumenteras när det gäller utbildningsinriktningar, utbildningsinnehåll och vetenskaplig kompetens, såväl befintlig som önskad**.

Avslutningsvis vill vi i bedömargruppen tacka för det förtroende som givits åt oss, det tjänstvilliga bemötande vi fått av uppdragsgivare, studierektorer och studeranderepresentanter, och de lärdomar vi har dragit av att fått möjlighet att granska utbildningarna.

Josef Fahlén
Umeå

Lena Larsson
Färjestaden

Susanne Linner
Trysil

Mikael Fogelholm
Helsingfors